

ΕΛΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΛΙΜΑ Η «ΣΙΩΠΗΛΗ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ» (Νοέμβριος 2009)

Συγγραφέας: Γ. ΤΣΙΑΡΑΣ

Ο πρόεδρος των ΗΠΑ Μπαράκ Ομπάμα ανακοίνωσε χθες ότι «θα αποφασίσει εντός των ημερών και ανάλογα με τις σχετικές αποφάσεις του Κογκρέσου» αν θα λάβει μέρος στην επερχόμενη κρίσιμη Σύνοδο του ΟΗΕ για την Αντιμετώπιση της Κλιματικής Αλλαγής, η οποία θα πραγματοποιηθεί στην Κοπεγχάγη. Δεν είναι ο μόνος: σε σύνολο 192 κρατών που θα συμμετάσχουν, μόνο τα 65 έχουν επιβεβαιώσει ως τώρα ότι θα εκπροσωπηθούν από τους ηγέτες τους, γεγονός που θέτει εν αμφιβόλω τις πιθανότητες επιτυχίας του κρίσιμου «ραντεβού» της 7ης Δεκεμβρίου.

Ο κόσμος όμως δεν είναι μόνον η Αμερική. Τις τελευταίες ημέρες και καθώς γίνεται ολοένα πιο φανερό ότι οι ΗΠΑ και άλλοι μεγάλοι «ανεπτυγμένοι» (π.χ. Καναδάς) και «αναπτυσσόμενοι» (όπως η Ινδία, η οποία χθες ανακοίνωσε επισήμως ότι δεν πρόκειται να υπακούσει σε καμία δεσμευτική απόφαση περικοπών) ρυπαντές δεν πρόκειται να αλλάξουν ουσιαστικά την πολιτική τους, αυξάνονται οι ενδείξεις σχηματισμού μιας νέας, παγκόσμιας «σιωπηλής πλειοψηφίας». Αν επιβεβαιωθούν, ίσως τελικά κατορθώσουν να αποτρέψουν το διαφαινόμενο «ναυάγιο» της συνόδου. Μέσα στο τελευταίο δεκαπενθήμερο, τρεις μεγάλες χώρες-ρυπαντές- η Ρωσία, η Βραζιλία και η Νότια Κορέα- ανακοίνωσαν, χωρίς τυμπανοκρουσίες, την απόφασή τους να προχωρήσουν σε γενναίες περικοπές των δικών τους εκπομπών ρύπων, ανεξάρτητα από το τι θα πράξουν οι άλλες χώρες.

Το χορό των ελπιδοφόρων υποσχέσεων άνοιξε στις 13 Νοεμβρίου η Βραζιλία, δεσμευόμενη ότι θα επιδιώξει να μειώσει ως το 2006 κατά 36% με 39% τον (ραγδαίο σήμερα) ρυθμό αύξησης των εκπομπών της ως το 2020-, μια υπόσχεση που μπορεί να μην είναι η μεγαλύτερη, αλλά σε κάθε περίπτωση αποτελεί μια καλή αρχή. Ακολούθησε στις 17 Νοεμβρίου η κυβέρνηση της Νότιας Κορέας, η οποία υποσχέθηκε να περικόψει ως το 2020 τις δικές της εκπομπές κατά 4% σε σχέση με τη ρύπανση του 2005: πρόκειται ουσιαστικά για την πρώτη σαφή δέσμευση περικοπής από μια επισήμως «αναπτυσσόμενη» χώρα. Τελευταία και καλύτερη «μίλησε», μία ημέρα

αργότερα, η Ρωσία: υποσχέθηκε να περικόψει τις εκπομπές της κατά 20%-25% ως το 2020 σε σχέση με τα επίπεδα του 1990- μια δέσμευση που εντυπωσίασε τους πάντες και θέτει αυτομάτως τη Μόσχα στην «εμπροσθοφυλακή».

Αρκούν αυτές οι πρωτοβουλίες, σε συνδυασμό με τις ήδη υπάρχουσες υποσχέσεις για μεγάλες περικοπές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τη (νέα κυβέρνηση του Γιούκιο Χατογιάμα στην) Ιαπωνία, την Αυστραλία και άλλους μεγάλους «παίκτες» για να ανατρέψουν τα προγνωστικά και να αναγκάσουν τους δύο μεγαλύτερους ρυπαντές του κόσμου- τις ΗΠΑ και την Κίνα, που από κοινού παράγουν σήμερα το 40% των εκπομπών- να αφήσουν κατά μέρος τα στενά οικονομικά τους συμφέροντα και να «συμμορφωθούν» με τις παγκόσμιες απαιτήσεις απορρύπανσης και σταδιακής... ψύξης; Σίγουρα όχι. Είναι όμως βέβαιοι ότι αυξάνουν ραγδαία την πίεση για συγκεκριμένες δεσμεύσεις όχι μόνο προς την Ουάσιγκτον (και κυρίως το Καπιτώλιο) και προς το Πεκίνο, αλλά και προς άλλες μεγάλες χώρες ρυπαντές, όπως ο «ανεπτυγμένος» Καναδάς (υπόσχεται περικοπές μόλις 3%) και η πολυάνθρωπη «αναπτυσσόμενη» Ινδία, η οποία προκλητικά αρνείται ακόμη και να συζητήσει κάποια δέσμευση.

Αν κρίνουμε πάντως από τις χθεσινές δηλώσεις του (ινδού) επικεφαλής του Διακυβερνητικού Πάνελ για την Κλιματική Αλλαγή του ΟΗΕ Ρ. Κ. Πατσαουρί, ο κύβος έχει ήδη ριφθεί: «Οι ελπίδες για μια συμφωνία του είδους που ελπίζαμε στη Σύνοδο της Κοπεγχάγης έχουν μειωθεί σημαντικά» δήλωσε χθες ο κορυφαίος περιβαλλοντολόγος, ο οποίος μάλιστα δεν δίστασε να καταγγείλει την «κοντόφθαλμη στάση» της πατρίδας του.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ», 24 Νοεμβρίου 2009, σ. 43.